BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. birželio 16 d.*

Byloje T-211/08

Putters International NV, įsteigta Cargovil (Belgija), atstovaujama advokato K. Platteau,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą A. Bouquet ir F. Ronkes Agerbeek,

atsakovę,

dėl prašymo iš dalies panaikinti 2008 m. kovo 11 d. Komisijos sprendimą C(2008) 926 galutinis dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/38.543 — Tarptautinio perkraustymo paslaugos), o nepatenkinus pirmojo reikalavimo – dėl prašymo panaikinti arba sumažinti ieškovei skirtą baudą

* Proceso kalba: olandų.

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro teisėjai S. Papasavvas, einantis pirmininko pareigas, N. Wahl ir A. Dittrich (pranešėjas),

posėdžio sekretorius J. Plingers, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. gegužės 6 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Faktinės aplinkybės

1. *Ginčo dalykas*

1 Pagal 2008 m. kovo 11 d. Komisijos sprendimą C(2008) 926 galutinis dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/38.543 — Tarptautinio perkraustymo paslaugos) (toliau – Sprendimas), kurio santrauka paskelbta 2009 m. rugpjūčio 11 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 188, p. 16), ieškovė *Putters International NV* dalyvavo kartelyje, sudarytame Belgijos tarptautinio perkraustymo paslaugų rinkoje, pagal kurį tiesiogiai ir netiesiogiai nustatytos kainos, pasidalyta rinka ir manipuliuota kvietimo teikti pasiūlymus procedūra. Europos

Bendrijų Komisija pažymi, kad kartelis veikė beveik 19 metų (nuo 1984 m. spalio mėn. iki 2003 m. rugsėjo mėn.). Jo narės nustatė kainas, klientams teikė netikras sąmatas (toliau – tariamos sąmatos) ir už atmestus pasiūlymus vienos kitoms atlygindavo pasinaudodamos finansinių kompensacijų sistema (toliau – komisiniai mokesčiai).

2. *Ieškovė*

2 *Putters International* (toliau – *Putters* arba ieškovė) akcinės bendrovės teisine forma egzistuoja nuo 1997 m. sausio 9 d. Per 2006 m. gruodžio 31 d. pasibaigusius finansinius metus *Putters* konsoliduota pasaulinė apyvarta buvo 3 950 907 EUR.

3. *Administracinė procedūra*

3 Remiantis Sprendimu, Komisija pradėjo procedūrą savo iniciatyva, nes turėjo informacijos, pagal kurią tam tikros tarptautinio perkraustymo sektoriuje veikiančios Belgijos bendrovės dalyvavo susitarimuose, galinčiuose pažeisti EB 81 straipsnyje nustatytą draudimą.

4 Todėl 2003 m. rugsėjo mėnesį, remiantis 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamento Nr. 17, Pirmojo reglamento, įgyvendinančio [EB 81] ir [EB 82] straipsnius (OL 13, p. 204; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 3), 14 straipsnio 3 dalimi, buvo atlikti patikrinimai įmonėse *Allied Arthur Pierre NV*, *Interdean NV*, *Transworld International NV* ir *Ziegler SA*. Po šių patikrinimų *Allied Arthur Pierre* pateikė prašymą atleisti nuo baudos arba ją sumažinti pagal Komisijos pranešimą apie atleidimą nuo baudų ir baudų sumažinimą kartelių atveju (OL C 45, 2002, p. 3; 2004 m.

specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 155, toliau – 2002 m. pranešimas dėl bendradarbiavimo). *Allied Arthur Pierre* pripažino, jog buvo susitarimų dėl komisinių mokesčių ir tariamų sąmatų dalyvė, išvardijo dalyvavusius konkurentus, tarp kurių nurodė ir konkurentą, apie kurį Komisijos tarnybos anksčiau nežinojo, ir pateikė jos žodinius pareiškimus patvirtinančius dokumentus.

5 Pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [EB] 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 18 straipsnį antikonkurenciniuose susitarimuose dalyvavusioms įmonėms, konkurentams ir profesinei organizacijai raštu buvo išsiųsti keli prašymai pateikti informacijos. 2006 m. spalio 18 d. buvo priimtas pranešimas apie kaltinimus ir apie jį pranešta tam tikroms bendrovėms. Visi asmenys, kuriems jis buvo skirtas, į jį atsakė. Šių asmenų atstovai, išskyrus *Amertranseuro International Holdings Ltd*, *Stichting Administratiekantoor Portielje*, *Team Relocations Ltd* ir *Trans Euro Ltd* atstovus, rėmėsi savo teise susipažinti su Komisijos byloje esančiais dokumentais, prieinamais tik Komisijos patalpose. Jiems buvo leista susipažinti nuo 2006 m. lapkričio 6 d. iki lapkričio 29 d. Posėdis įvyko 2007 m. kovo 22 d.

6 2008 m. kovo 11 d. Komisija priėmė Sprendimą.

4. *Ginčijamas sprendimas*

7 Komisija tvirtina, kad Sprendimo adresatės, tarp jų ir ieškovė, dalyvavo kartelyje, sudarytame Belgijos tarptautinio perkraustymo paslaugų sektoriuje, arba yra už jį atsakingos. Kartelio dalyvės nustatė kainas, pasidalijo klientus ir manipuliavo teikiamais pasiūlymais bent jau nuo 1984 m. iki 2003 m. Todėl jos padarė vieną ir tęstinį EB 81 straipsnio pažeidimą.

8 Komisijos teigimu, atitinkamos paslaugos apima tiek fizinių asmenų, t. y. privačių asmenų ar įmonės arba viešosios institucijos darbuotojų, turto perkraustymą, tiek įmonių ar viešųjų institucijų turto perkraustymą. Šiems perkraustymams būdinga tai, kad buvo perkraustoma iš Belgijos arba į Belgiją. Atsižvelgusi ir į tai, kad visų aptariamų tarptautinio perkraustymo bendrovių buveinės buvo Belgijoje, kur vykdyta ir kartelio veikla, Komisija nusprendė, kad Belgija yra kartelio geografinis centras.

9 Belgijos tarptautinio perkraustymo paslaugų kartelio dalyvių bendrą apyvartą 2002 m. Komisija įvertino 41 milijonu EUR. Kadangi sektoriaus vertė buvo įvertinta maždaug 83 milijonais EUR, ji nustatė, kad dalyvavusios įmonės turėjo apie 50 % rinkos dalį.

10 Komisija pažymi, kad karteliu visų pirma siekta nustatyti ir išlaikyti dideles kainas ir pasidalyti rinką vienu metu ar paeiliui keletu būdų: sudarant susitarimus dėl kainų, dėl rinkos pasidalijimo nustačius netikrų sąmatų sistemą (tariamos sąmatos) ir susitarimus dėl finansinių kompensacijų už atmestus arba nepateiktus pasiūlymus sistemos (komisiniai mokesčiai).

11 Komisija mano, kad nuo 1984 m. iki XX a. paskutinio dešimtmečio pradžios kartelis veikė būtent raštu sudarytų susitarimų dėl kainų nustatymo pagrindu. Tuo pačiu metu buvo įvesti komisiniai mokesčiai ir tariamos sąmatos. Komisinis mokestis buvo galutinės kainos, kurią vartotojas turėjo mokėti negavęs lygiavertės paslaugos, užslėptas elementas. Iš tikrųjų šią pinigų sumą sutartį dėl tarptautinio perkraustymo sudariusi bendrovė turėjo sumokėti konkurentams, su kuriais sutartis nesudaryta, už tai, kad šie taip pat pateikė pasiūlymą ar kad jo neteikė. Taigi tai yra tam tikra finansinė kompensacija perkraustymo bendrovėms, su kuriomis sutartis nesudaroma. Kartelio narės vienos kitoms moka komisinius mokesčius už atmestus pasiūlymus ar

pasiūlymų nepateikimą ir nurodo fiktyvias paslaugas, o šiuos komisinius sumoka klientai. Komisija tvirtina, kad šie veiksmai turi būti vertinami kaip netiesioginis kainos nustatymas už tarptautinio perkraustymo paslaugas Belgijoje.

12 Taip pat šio kartelio narės bendradarbiavo teikdamos tariamas sąmatas, kurios klientams, t. y. už perkraustymą mokantiems darbdaviams, leido klaidingai manyti, kad jie gali rinktis pagal kriterijus, kurie grindžiami konkurencija. Tariama sąmata yra klientui ar asmeniui, kuris kraustosi, perkraustymo paslaugų neketinančios teikti perkraustymo bendrovės pateikiama netikra sąmata. Norinti sudaryti sutartį perkraustymo bendrovė (toliau – siūlanti bendrovė) tariamas sąmatas pateikia tam, kad institucija ar įmonė gautų keletą sąmatų tiesiogiai ar netiesiogiai per ketinantį persikraustyti asmenį. Dėl to siūlanti bendrovė savo konkurentams nurodo kainą, draudimo mokestį ir sandėliavimo išlaidas, kuriuos šie turi nustatyti už paslaugą. Ši kaina, kuri didesnė nei siūlančios bendrovės pasiūlyta kaina, vėliau nurodoma tariamoje sąmatoje. Komisijos nuomone, kadangi darbdavys paprastai renkasi mažiausią kainą siūlančią perkraustymo bendrovę, iš esmės dėl to paties tarptautinio perkraustymo pasiūlymus teikiančios perkraustymo bendrovės iš anksto žino, su kuria iš jų gali būti sudaryta sutartis dėl šio perkraustymo.

13 Be to, Komisija pažymi, kad siūlančios bendrovės prašoma kaina gali būti didesnė, nei ji būtų kitomis aplinkybėmis, nes kitos su tuo pačiu perkraustymu susijusios bendrovės pateikė tariamas sąmatas, kuriose prašomą kainą yra nurodžiusi siūlanti bendrovė. Sprendimo 233 konstatuojamojoje dalyje Komisija kaip pavyzdį cituoja 1997 m. liepos 11 d. *Allied Arthur Pierre* vidinį elektroninį laišką, kuriame nurodyta: „Klientas paprašė dviejų [sąmatų], taigi mes galime nurodyti didelę kainą“. Todėl Komisija tvirtina, kad teikiant klientams tariamas sąmatas buvo manipuliuojama kvietimo teikti

pasiūlymus procedūra, todėl visuose pasiūlymuose sąmoningai nurodytos didesnės kainos nei siūlančios bendrovės kaina ir bet kuriuo atveju didesnės nei tos, kurios būtų konkurencijos sąlygomis.

14 Komisija teigia, kad šie susitarimai buvo parengti iki 2003 m. Jos teigimu, šiais sudėtingais veiksmais siekta to paties tikslo – nustatyti kainas, pasidalyti rinką ir taip iškraipyti konkurenciją.

15 Galiausiai Komisija Sprendimo rezoliucinės dalies 1 straipsnyje nusprendė taip:

„Šios įmonės pažeidė [EB] 81 straipsnio 1 dalį, nes tiesiogiai ir netiesiogiai nustatė kainas už tarptautinio perkraustymo paslaugas Belgijoje, pasidalijo šios rinkos dalį ir manipuliavo kvietimo teikti pasiūlymus procedūra per nurodytus laikotarpius:

<...>

f) [*Putters*] – nuo 1997 m. vasario 14 d. iki 2003 m. rugpjūčio 4 d.;

<...>“

16 Todėl Sprendimo 2 straipsnio h punktu Komisija ieškovei skyrė 395 000 EUR baudą.

17 Sprendime apskaičiuodama baudas Komisija taikė Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairėse (OL C 210, 2006, p. 2, toliau – 2006 m. gairės) nustatytą metodą.

Procesas ir šalių reikalavimai

18 Ši byla buvo pradėta ieškiniu, kurį ieškovė pateikė Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kanceliarijai 2008 m. birželio 4 d.

19 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį. Per 2010 m. gegužės 6 d. posėdį buvo išklausytos šalių žodinės pastabos ir atsakymai į Teismo pateiktus klausimus.

20 Ieškovė Teismo prašo:

— panaikinti Sprendimo 1 straipsnį, kiek šioje nuostatoje nurodyta, kad ji padarė EB 81 straipsnio 1 dalies pažeidimą,

— panaikinti Sprendimo 2 straipsnį, kiek juo ieškovei skirta bauda,

— jei reikia, nustatyti daug mažesnę baudą nei ta, kurią nustatė Komisija,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

21 Komisija Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

22 Ieškovė pateikia penkis ieškinio pagrindus, kuriais siekiama, kad būtų panaikintas Sprendimas ir panaikinta arba sumažinta bauda. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su EB 81 straipsnio taikymu, o likę ieškinio pagrindai – su baudos apskaičiavimu.

1. *Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su ieškovės dalyvavimu sudėtingame ir vieningame kartelyje*

Šalių argumentai

23 Ieškovė Komisiją kaltina tuo, jog ši padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai nustatė, kad ji dalyvavo sudėtingame ir vieningame kartelyje, nors ieškovė tik pavieniais atvejais dalyvavo veiksmuose, susijusiuose su komisiniais mokesčiais ir tariamomis sąmatomis.

24 Visų pirma, ieškovė tvirtina, kad susitarimų dėl kainų tikslas ir susitarimų dėl komisinių mokesčių ir tariamų sąmatų tikslas visiškai skiriasi. Susitarimais dėl komisinių mokesčių ir tariamų sąmatų net ir netiesiogiai nesiekta nustatyti kainų. Antra, susitarimų dėl kainų ir susitarimų dėl komisinių mokesčių ir tariamų sąmatų šalys ne tos pačios. Trečia, ieškovė teigia, kad ji nedalyvavo bendrajame plane. Nors sudėtingame kartelyje dalyvavo maža įmonių grupė, ji nepriklausė šiam pagrindiniam branduoliui, ir tvirtina, kad nežinojo apie susitarimus dėl kainų. Ketvirta, ji pabrėžia didelį kokybinį skirtumą tarp jos dalyvavimo tam tikruose veiksmuose ir ūkio subjektų, kurių skaičius ribotas, sudaryto sudėtingo kartelio egzistavimo.

25 Dublike ieškovė patikslino, kad du skirtingi tikslai, kurių siekta karteliu, buvo, pirma, išlaikyti dideles kainas už tarptautinio perkraustymo paslaugų teikimą Belgijoje ir, antra, pasidalyti šių paslaugų rinką. Vis dėlto pavieniai ieškovės dalyvavimo su tariamomis sąmatomis ir komisiniais mokesčiais susijusiuose veiksmuose atvejai negalėjo lemti bendro kainų augimo šioje rinkoje.

26 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

27 Pateikdama šį ieškinio pagrindą ieškovė ginčija tam tikrų veiksmų antikonkurencinį pobūdį ir tvirtina, kad nedalyvavo darant Sprendime aprašytą vieną ir tęstinį pažeidimą. Todėl pirmiausia riekia išnagrinėti komisinių mokesčių ir tariamų sąmatų antikonkurencinį pobūdį, paskui – priminti vieno ir tęstinio pažeidimo sąvoką ir galiausiai šiuos principus taikyti ieškovės padėčiai.

Dėl komisinių mokesčių ir tariamų sąmatų antikonkurencinio pobūdžio

28 Ieškovė teigia, kad susitarimais dėl komisinių mokesčių ir tariamų sąmatų, net netiesiogiai, nesiekta nustatyti kainų. Šiam teiginiui negalima pritarti. Kiek tai susiję su komisiniais mokesčiais, jų skaičius ir dydis buvo nustatomi iš anksto, kai perkraustymo bendrovės dar nebuvo pateikusios savo sąmatų klientams. Taigi komisiniai mokesčiai neišvengiamai didino kainas, nes su jais susijusias išlaidas turėjo padengti klientai. Kiek tai susiję su sąmatomis, „netikrame" pasiūlyme nurodyta kaina buvo nustatyta to pasiūlymo prašiusios bendrovės ir jai pritarė tariamą sąmatą rengusi bendrovė, o tai leido pirmajai bendrovei nustatyti didesnę kainą nei ta, kuri būtų laisvos konkurencijos sąlygomis, t. y. artimą bendru sutarimu nustatytai „netikrai" kainai. Sprendimo 233 konstatuojamojoje dalyje Komisija įrodė šį tariamų sąmatų teikimo praktikos poveikį kainoms (žr. šio sprendimo 13 punktą).

29 Kalbant apie argumentus, kad tariamos sąmatos buvo teikiamos tik po to, kai klientas pasirinkdavo, reikia pabrėžti, jog su tiekėju bendraujantis asmuo, pavyzdžiui, Komisijos pareigūnas, nėra tikrasis perkraustymo bendrovių klientas. Iš tikrųjų už perkraustymą mokanti įmonė ar institucija turi pasirinkti perkraustymo bendrovę. Įmonės ar viešosios institucijos reikalauja pateikti keletą pasiūlymų būtent siekdamos turėti galimybę rinktis.

30 Galiausiai, kalbant apie argumentą, jog ieškovės dalyvavimas su tariamomis sąmatomis ir komisiniais mokesčiais susijusiuose veiksmuose negalėjo lemti bendro kainų augimo šioje rinkoje, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką tam, kad būtų taikoma EB 81 straipsnio 1 dalis, nebūtina atsižvelgti į konkretų susitarimo poveikį, jei paaiškėja, kad, kaip šiuo atveju, juo siekiama riboti, trukdyti ar iškraipyti konkurenciją bendrojoje rinkoje (1966 m. liepos 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Consten ir Grundig prieš Komisiją,* 56/64 ir 58/64, Rink. p. 429, 496 punktas ir

1995 m. balandžio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ferriere Nord prieš Komisiją,* T-143/89, Rink. p. II-917, 30 punktas).

Dėl vieno ir tęstinio pažeidimo sąvokos

31 1999 m. liepos 8 d. Sprendime *Komisija prieš Anic Partecipazioni* (C-49/92 P, Rink. p. I-4125, 82 punktas) Teisingumo Teismas nurodė, kad būtų nenatūralu išskaidyti tęstinį elgesį, kuriam būdingas vienas tikslas, ir vertinti jį kaip kelis atskirus pažeidimus, kai, priešingai, tai yra vienas pažeidimas, kuris laipsniškai pasireiškė tiek susitarimais, tiek suderintais veiksmais.

32 Tokiomis aplinkybėmis įmonė, dalyvavusi darant pažeidimą savo veiksmais, kurie patenka į susitarimo ar suderintų veiksmų, kuriais siekiama antikonkurencinio tikslo, sąvokas, kaip tai suprantama pagal EB 81 straipsnio 1 dalį, ir kuriais buvo siekiama įgyvendinti visą pažeidimą, taip pat yra atsakinga už kitų įmonių įgyvendinant minėtą pažeidimą atliktus veiksmus per visą dalyvavimo darant tą pažeidimą laikotarpį (šio sprendimo 31 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Anic Partecipazioni* 83 punktas).

33 Iš šio sprendimo matyti, kad, siekdama įrodyti vieno ir tęstinio pažeidimo buvimą, Komisija privalo įrodyti, jog ši įmonė ketino savo elgesiu prisidėti prie bendrų visų dalyvių siektų tikslų ir kad žinojo apie tikrąjį kitų įmonių siekiant tų pačių tikslų planuotą ar praktiškai įgyvendintą elgesį ar kad galėjo protingai jį numatyti ir buvo pasirengusi prisiimti riziką (šio sprendimo 31 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Anic Partecipazioni* 87 punktas).

34 Iš tikrųjų karteliai gali būti laikomi vieną antikonkurencinį susitarimą sudarančiais elementais tik jei įrodyta, kad juos apima vienas bendras planas, kuriuo siekiama bendro tikslo. Be to, tik jei tuo metu, kai dalyvavo šiuose karteliuose, įmonė žinojo ar turėjo žinoti, kad tai darydama ji integruojasi į vieną susitarimą, jos dalyvavimas atitinkamuose karteliuose gali būti to dalyvavimo šiame susitarime išraiška (2000 m. kovo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cimenteries CBR ir kt. prieš Komisiją*, T-25/95, T-26/95, T-30/95–T-32/95, T-34/95–T-39/95, T-42/95–T-46/95, T-48/95, T-50/95–T-65/95, T-68/95–T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 ir T-104/95, Rink. p. II-491, 4027 ir 4112 punktai).

35 Todėl iš šios teismų praktikos matyti, jog tam, kad būtų įrodytas dalyvavimas darant vieną ir tęstinį pažeidimą, turi būti tenkinamos trys sąlygos, t. y. bendro plano, kuriuo siekiama vieno tikslo, buvimas, įmonės sąmoningas prisidėjimas prie šio plano ir aplinkybė, kad ji žinojo (tai įrodyta arba preziumuojama) apie kitų dalyvių neteisėtus veiksmus.

36 Todėl Sprendimą reikia nagrinėti atsižvelgiant į šias aplinkybes.

Dėl nagrinėjamų neteisėtų veiksmų kvalifikavimo

— Dėl bendro plano, kuriuo siekiama vieno tikslo, buvimo

37 Pirma, kiek tai susiję su bendro plano, kuriuo siekiama vieno tikslo, buvimu, Komisija tvirtina, kad nagrinėjamos įmonės siekė ekonominio tikslo, t. y. iškraipyti kainų raidą.

38 Vis dėlto vieno tikslo sąvoka negali būti apibrėžta darant bendrą nuorodą į konkurencijos iškraipymą pažeidimo paveiktoje rinkoje, nes įtaka konkurencijai, kaip tikslas ar poveikis, yra neatskiriamas bet kokio elgesio, kuriam taikoma EB 81 straipsnio 1 dalis, elementas. Toks bendro tikslo apibrėžimas gali iš dalies panaikinti vieno ir tęstinio pažeidimo sąvokos prasmę, jeigu jo pasekmė būtų tokia, kad keli su ekonominiu sektoriumi susiję veiksmai, draudžiami EB 81 straipsnio 1 dalimi, būtų nuolat kvalifikuojami kaip vieną pažeidimą sudarantys elementai.

39 Šiuo atveju iš Sprendimo matyti, kad vienas tikslas, kurio siekiama įvairiais būdais pagal bendrą planą, buvo nustatyti ir išlaikyti dideles kainas už tarptautinio perkraustymo paslaugų teikimą Belgijoje ir pasidalyti šią rinką. Šis vienas tikslas išsamiai aprašytas Sprendimo 314 ir 322–344 konstatuojamosiose dalyse.

40 Šiais dviejų rūšių veiksmais, kuriuose ieškovė dalyvavo, kaip ir rašytiniu susitarimu dėl kainų, siekta vieno tikslo, t. y. apriboti konkurenciją tarp kartelio dalyvių nustačius didesnę kainą nei ta, kuri būtų nesant susitarimų. Konkurentams, su kuriais nesudaryta sutartis, sumokant komisinius mokesčius šie buvo atgrasomi siūlyti konkurencingą kainą, ir teikdami tariamas sąmatas bei taip keisdamiesi informacija apie savo pasiūlymus kartelio dalyviai apribojo kainų konkurenciją. Be to, susitarimas dėl tariamų sąmatų dalyviams leido išlaikyti didesnes kainas nei tos, kurios būtų nesant šio susitarimo.

41 Galiausiai vienu ir tęstiniu pažeidimu visiškai gali būti siekiama dvejopo tikslo – padaryti įtaką kainoms ir pasidalyti rinką. Taigi tokio pažeidimo buvimo nepaneigia nei šis argumentas, nei argumentas, kad skiriasi visos susitarimo dėl kainų ir susitarimų dėl komisinių mokesčių ir tariamų sąmatų šalys. Iš tikrųjų vien tai, kad kiekviena

įmonė dalyvauja darant pažeidimą jai būdingomis formomis, neturi įtakos pažeidimo kvalifikavimui kaip vieno ir tęstinio pažeidimo (2008 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BPB prieš Komisiją,* T-53/03, Rink. p. II-1333, 260 punktas).

— Dėl sąmoningo ieškovės prisidėjimo prie bendro plano

42 Antra, kiek tai susiję su ieškovės prisidėjimu darant pažeidimą, nebuvo ginčijama, kad ji dalyvavo dviejose iš trijų Sprendime aprašytų veiksmų rūšių, būtent – susitarime dėl komisinių mokesčių ir susitarime dėl tariamų sąmatų.

43 Tačiau ieškovė niekada nebuvo rašytinio susitarimo dėl kainų šalis. Nors savo veiksmais dalyvavusi darant pažeidimą įmonė gali būti laikoma atsakinga ir už kitų darant tą patį pažeidimą dalyvavusių įmonių atliktus veiksmus, ji atsako tik už laikotarpį, per kurį dalyvavo darant tą pažeidimą (31 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Anic Partecipazioni* 83 punktas). Todėl ieškovė negali būti laikoma atsakinga už veiksmus, kurie buvo nutraukti daugiau nei prieš penkerius metus iki jos įstojimo į kartelį.

44 Vis dėlto Sprendime Komisija konstatavo, kad ieškovė darė EB 81 straipsnio 1 dalies pažeidimą tik per laikotarpį nuo 1997 m. vasario 14 d. iki 2003 m. rugpjūčio 4 d., t. y. kai ji dalyvavo visuose kartelio veiksmuose. Taigi Komisija tinkamai atsižvelgė į tai, kad ši įmonė dalyvavo kartelyje tik nuo 1997 m.

45 Be to, ieškovės argumentai, kad susitarimai dėl komisinių mokesčių ir tariamų sąmatų buvo taikomi ne tuo pačiu metu ir kad susitarimai dėl komisinių mokesčių buvo pavieniai, yra nesvarbūs nes, priešingai nei teigia ši ieškovė, šiomis dviem veiksmų rūšimis buvo siekiama to paties tikslo.

— Dėl ieškovės žinojimo apie neteisėtus veiksmus

46 Trečia, kalbant apie tai, ar ieškovė žinojo apie kitų kartelio dalyvių neteisėtus veiksmus, pažymėtina, kad per jos dalyvavimo laikotarpį antikonkurenciniai susitikimai nevyko. Vis dėlto aplinkybė, kad ieškovė niekada nedalyvavo tokiame susitikime, nėra lemiama, nes kartelio veikimas rodo, kad jo nariams nereikėjo dalyvauti susitikimuose tam, kad jie būtų informuoti apie susitarimus dėl komisinių mokesčių ar tariamų sąmatų ar kad juose dalyvautų. Paprastai susitarimai buvo sudaromi telefonu, elektroniniu paštu ir (arba) faksu.

47 Be to, ieškovė neišvengiamai turėjo žinoti apie kitų dalyvių neteisėtus veiksmus, nes komisinių mokesčių ir tariamų sąmatų praktika buvo grindžiama abipusiu bendradarbiavimu su kaskart vis kitu parneriu. Iš tikrųjų ši sistema buvo grindžiama principu *do ut des*, nes kiekviena mokanti komisinius mokesčius ar teikianti tariamas sąmatas įmonė tikėjosi, kad ateityje pati galės pasinaudoti šia sistema ir gauti komisinius mokesčius ar tariamas sąmatas. Todėl, priešingai nei teigia ieškovė, šios priemonės buvo ne pavienės, o vienos kitas papildė.

48 Ieškovės teiginys, kad iki 1997 m. ji nežinojo apie rašytinius susitarimus ir apie komisinių mokesčių mokėjimą, nesvarbus, nes Sprendime ieškovė laikoma atsakinga už

pažeidimą tik nuo šios datos. Vėliausiai 1997 m., kai gavo pirmuosius komisinius mokesčius, ieškovė suvokė tai, kad visos įmonės nesiverčia savo veikla įprastomis konkurencijos sąlygomis. Taigi ji žinojo apie neteisėtus veiksmus ir tai, kad kitos įmonės siekia antikonkurencinio tikslo.

49 Vadinasi, Komisija pagrįstai padarė išvadą, kad ieškovė žinojo ar turėjo žinoti apie kitų kartelio dalyvių neteisėtus veiksmus.

50 Iš viso to, kas pasakyta, matyti, kad Komisija teisingai konstatavo, jog ieškovė dalyvavo darant Sprendime aprašytą vieną ir tęstinį pažeidimą. Todėl pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

2. *Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su bazinio baudos dydžio nustatymu*

Šalių argumentai

51 Pateikdama antrąjį ieškinio pagrindą ieškovė teigia, kad nustatydama bazinį baudos dydį Komisija pažeidė proporcingumo ir vienodo požiūrio principus.

52 Anot ieškovės, nustatyta pernelyg didelė bazinė bauda, nes tiesiogiai ar netiesiogiai su pažeidimu susijusi jos apyvarta yra daug mažesnė nei 1 441 149 EUR suma, į kurią Komisija atsižvelgė. Iš tikrųjų 2002 m. pažeidimas padarė įtaką tik 1 % ieškovės teiktų tarptautinio perkraustymo paslaugų atvejų. Ieškovės nuomone, turi būti atsižvelgiama ne į visą tarptautinio perkraustymo paslaugų apyvartą, o į apyvartą, susijusią su paslaugomis, kurios pagrįstai gali būti tiesiogiai ar netiesiogiai siejamos su jos padarytais pažeidimais.

53 Ieškovė pažymi, jog tai, kad Komisijos taikytas metodas neproporcingas ir grindžiamas nevienodu vertinimu, matyti ir iš santykio tarp apyvartos, į kurią atsižvelgta, ir konstatuotų pažeidimų skaičiaus (ieškovės atveju – 18 476 EUR, o *Allied Arthur Pierre*, *Interdean* ir *Ziegler* – apie 7 000 EUR). Maža to, ši 18 476 EUR suma neproporcinga ieškovės tarptautinio perkraustymo paslaugos vidutinei vertei (4 650 EUR).

54 Komisija mano, kad ieškovės argumentai nepagrįsti ar netgi netinkami. Komisijai nustačius, kokios prekės ar paslaugos tiesiogiai ar netiesiogiai susijusios su pažeidimu, į visų šių prekių ir paslaugų pardavimo sandorių vertę gali būti atsižvelgiama nustatant bazinį baudos dydį.

Bendrojo Teismo vertinimas

55 Ieškovė ginčija Komisijos nustatytą tiesiogiai ar netiesiogiai su pažeidimu susijusią apyvartą.

56 Priešingai nei tvirtina Komisija, šis pagrindas nėra netinkamas. Iš tikrųjų, jei apskaičiuodama bazinį baudos dydį Komisija būtų atsižvelgusi ne į 1 441 149 EUR sumą, o tik į tariamai pažeidimo paveiktų pardavimo sandorių vertę, t. y. kaip teigia ieškovė, į 1 %, o tai reiškia – į 14 411,49 EUR, bazinis baudos dydis būtų 18 374,65 EUR, ir tai būtų gerokai mažiau, nei šiuo atveju ieškovei taikyta 10 % viršutinė riba.

57 Vis dėlto argumentas, kad turi būti atsižvelgiama tik į pažeidimo realiai paveiktą pardavimo sandorių vertę, grindžiamas klaidingu 2006 m. gairių 13 punkto aiškinimu. 13 punkte nustatyta taip:

„Siekdama nustatyti bazinį skirtinos baudos dydį, Komisija remsis tiesiogiai ar netiesiogiai su pažeidimu susijusių įmonės prekių ar paslaugų pardavimo verte <...>“

58 Priešingai nei tvirtina ieškovė, iš šios nuostatos nematyti, kad apskaičiuojant atitinkamą pardavimo sandorių vertę gali būti atsižvelgiama tik į neteisėtų veiksmų realiai paveiktų perkraustymo paslaugų pardavimo sandorių vertę.

59 Taigi 2006 m. gairių 13 punkto tekste nurodyta „tiesiogiai ar netiesiogiai su pažeidimu susijusių <...> [paslaugų] pardavimo vertė“, o ne „pažeidimo paveikti pardavimo sandoriai“. Todėl 13 punkto formuluotė siejama su pardavimo sandoriais atitinkamoje rinkoje. Be to, tai aiškiai matyti iš 2006 m. gairių versijos vokiečių kalba 6 punkto, kuriame kalbama apie „Umsatz auf den vom Verstoß betroffenen Märkten“ (pardavimo sandoriai su pažeidimu susijusiose rinkose). Juo labiau kad 2006 m. gairių 13 punktas susijęs ne tik su tais atvejais, kai Komisija turi pažeidimo rašytinių įrodymų.

60 Šį aiškinimą patvirtina Bendrijos konkurencijos taisyklių tikslas. Iš tikrųjų ieškovės siūlomas aiškinimas reikštų, jog tam, kad nustatytų skirtinas bazines baudas su karteliais susijusiose bylose, Komisija kiekvienu atveju privalo nustatyti individualius pardavimo sandorius, kuriuos paveikė kartelis. Sąjungos teismai tokios pareigos niekada nenustatė ir nematyti, kad Komisija ketino tokią pareigą sau nustatyti 2006 m. gairėse.

61 Be to, pagal nusistovėjusią teismų praktiką prekių, su kuriomis susijęs pažeidimas, apyvartos dalis gali tiksliai parodyti pažeidimo atitinkamoje rinkoje mastą (1983 m. birželio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Musique Diffusion française ir kt. prieš Komisiją,* 100/80–103/80, Rink. p. 1825, 121 punktas). Ypač gaminių, kurie buvo ribojančių veiksmų objektas, apyvarta yra objektyvus kriterijus, tiksliai parodantis, kokios žalos toks elgesys gali padaryti normaliai konkurencijai (1999 m. kovo 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *British Steel prieš Komisiją,* T-151/94, Rink. p. II-629, 643 punktas ir 2008 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Saint-Gobain Gyproc Belgium prieš Komisiją,* T-50/03, neskelbiamo Rinkinyje, 84 punktas). Šis principas pakartotas 2006 m. gairėse.

62 Iš to matyti, kad ieškovės pateikti skaičiai, t. y. santykis tarp apyvartos, į kurią atsižvelgta, ir konstatuotų pažeidimų skaičiaus, nesvarbūs. Juo labiau kad su karteliais, kurie pagal savo pobūdį yra slapti, susijusiose bylose neišvengiama, kad antikonkurencinius veiksmus įrodantys kai kurie dokumentai nesurandami. Šiuo atveju iš tikrųjų neįmanoma rasti dokumentų, susijusių su kiekvienu perkraustymu, kuriam padarytas poveikis.

63 Todėl antrąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

3. *Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su diferencijavimo nebuvimu*

Šalių argumentai

64 Pateikdama trečiąjį ieškinio pagrindą ieškovė nurodo proporcingumo ir vienodo požiūrio principų pažeidimą, kiek tai susiję su vienodai taikyta 17 % procentine išraiška, kuri pagal 2006 m. gairių 19 punktą atspindi pažeidimo sunkumą.

65 Ieškovė Komisiją kaltina tuo, kad ši apskaičiavo baudą visoms susijusioms įmonėms pritaikiusi tą pačią 17 % procentinę išraišką už pažeidimo sunkumą ir kaip papildomą sumą, skirtą atgrasyti, ir nenagrinėjo, kokį vaidmenį jos atliko kartelyje ir koks veiksmų, kuriuose jos dalyvavo, pobūdis. Dėl to, kad visos įmonės buvo taip vienodai vertinamos, nors jų visų padėtis labai skyrėsi, ieškovė buvo nubausta santykinai griežčiau nei įmonė, kuri, kaip nustatyta, kartelyje atliko svarbų vaidmenį. Todėl ieškovės atveju santykis tarp bazinio baudos dydžio ir konstatuotų pažeidimų skaičiaus buvo 23 462 EUR, o *Allied Arthur Pierre* – tik 6 736 EUR. Vis dėlto, kai pažeidimą padaro keletas asmenų, Komisija turi atsižvelgti į kiekvieno dalyvio veiksmų santykinį sunkumą. Ieškovės nuomone, dėl kartelio šalių atliktų skirtingų vaidmenų Komisija turėjo diferencijuoti.

66 Komisija teigia, kad galiausiai ieškovei skirta bauda ir taip yra „labai nedidelė“, nes pritaikyta viršutinė baudos riba. Todėl net jei apskaičiuojant baudą ji būtų koreguojama dėl ieškovės nurodytų priežasčių, bauda nebūtų tiek sumažinta. Be to, Komisija ginčija ieškovės teiginius.

Bendrojo Teismo vertinimas

67 Visų pirma pažymėtina, jog nuomonė, kad tarp ieškovės padaryto pažeidimo rašytinių įrodymų skaičiaus ir procentinės išraiškos, kuri atspindi padaryto pažeidimo sunkumą, turi būti tiesioginis ryšys, yra klaidinga. Iš tikrųjų su karteliais, kurie pagal savo pobūdį yra slapti, susijusiose bylose neišvengiama, kad antikonkurencinius veiksmus įrodantys kai kurie dokumentai nesurandami, ypač jei Komisija neatlieka ieškovės patalpų patikrinimų.

68 Kalbant apie diferencijavimo nebuvimą, reikia daryti nuorodą į Teismo pastabas, nurodytas dėl byloje *Team Relocations prieš Komisiją* (T-204/08, 80 punktas ir paskesni to sprendimo punktai) pateikto trečiojo ieškinio pagrindo ir dėl byloje *Gosselin prieš Komisiją* (T-208/08, 124 punktas ir paskesni to sprendimo punktai) *Gosselin* pateikto antrojo ieškinio pagrindo. Vis dėlto reikia konstatuoti, kad šioje byloje dėl 10 % viršutinės ribos bauda jau buvo sumažinta labai didele suma. Iš tikrųjų, nors bazinis baudos dydis buvo nustatytas 1,83 milijono EUR, skirta 395 000 EUR bauda. Šiomis aplinkybėmis negali būti, kad dėl kitokio sunkumo vertinimo, kuris turėtų būti atliekamas prieš taikant viršutinę ribą, galutinė bauda sumažėtų. Atsižvelgiant į ieškovės padaryto pažeidimo pobūdį, pardavimo vertės dalis, kuri nustatoma atsižvelgiant į pažeidimo sunkumą, remiantis 2006 m. gairių 23 punktu turi būti „didelė“ [skalės viršutinėje dalyje]. Tačiau netgi darant prielaidą, kad naudodamasis visiška jurisdikcija Teismas nuspręstų, jog nustatant sunkumą ir papildomai sumai taikytina 15,1 % procentinė išraiška, bazinis baudos dydis siektų 1,63 milijono EUR ir todėl vis tiek labai viršytų viršutinę ribą.

69 Taigi, kiek ieškovė teigia, kad jos dalyvavimo santykinis sunkumas mažesnis nei kitų dalyvavusių įmonių, šiam teiginiui pagrįsti pateikti argumentai šiuo atveju negali padaryti jokios įtakos skirtai galutinei baudai.

70 Taigi trečiąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

4. *Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su maksimalios baudos skyrimu*

Šalių argumentai

71 Pateikdama šį pagrindą ieškovė remiasi proporcingumo ir vienodo požiūrio principų pažeidimu, nes Komisija jai skyrė Reglamente Nr. 1/2003 nustatytą maksimalią baudą, t. y. 10 % praėjusių finansinių metų apyvartos.

72 Ieškovės nuomone, vien tai, kad dėl taikytos viršutinės ribos bauda iš esmės sumažėjo, t. y. nuo 1 830 000 EUR iki 395 000 EUR, jau savaime rodo, kad bauda ir Komisijos skaičiavimo metodas nepagrįsti ir neproporcingi. Maža to, Komisija pažeidė proporcingumo ir vienodo vertinimo principus, nes skyrė maksimalią leidžiamą baudą ūkio subjektui, kuris kartelyje atliko ribotą vaidmenį ir darė menką įtaką rinkai.

73 Komisija mano, kad šis ieškinio pagrindas nėra savarankiškas.

Bendrojo Teismo vertinimas

74 Reikia konstatuoti, kad šis su maksimalios baudos skyrimu susijęs ieškinio pagrindas nėra savarankiškas atsižvelgiant į kitus ieškinio pagrindus, susijusius su baudos dydžiu. Vien tai, kad galiausiai skirta bauda siekia 10 % ieškovės apyvartos, nors kitoms kartelio dalyvėms nustatyta mažesnė procentinė išraiška, nėra vienodo požiūrio ar proporcingumo principo pažeidimas. Iš tikrųjų tokia pasekmė susijusi su 10 % viršutinės ribos aiškinimu kaip paprastos maksimalios ribos, kuri taikoma po galimo baudos sumažinimo dėl lengvinančių aplinkybių ar proporcingumo principo.

75 Vis dėlto pagal pardavimo sandorių vertę nustatytos sumos dauginimas iš dalyvavimo darant pažeidimą metų skaičiaus gali lemti, kad remiantis 2006 m gairėmis taikoma 10 % viršutinė riba, nustatyta Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 3 dalyje, nuo šiol yra veikiau taisyklė nei išimtis kiekvienai įmonei, veikiančiai iš esmės vienoje rinkoje ir dalyvavusiai kartelyje ilgiau nei vienus metus. Šiuo atveju bet koks diferencijavimas, atsižvelgiant į sunkumą ar lengvinančias aplinkybes, nebegali daryti poveikio baudai, kuri buvo sumažinta, kad atitiktų 10 % ribą. Dėl tokios galutinės baudos diferencijavimo nebuvimo naujasis metodas kelia problemų, susijusių su bausmių ir sankcijų individualizavimo principu. Tam gali prireikti, kad konkrečiais atvejais Teismas pasinaudotų neribota jurisdikcija, kai negalima tinkamai diferencijuoti vien taikant 2006 m. gaires. Tačiau Teismas mano, kad šioje byloje taip nėra (šiuo atžvilgiu taip pat žr. šio sprendimo 81 punktą ir paskesnius punktus).

76 Todėl ketvirtąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

5. *Dėl penktojo ieškinio pagrindo, susijusio su lengvinančiomis aplinkybėmis*

Šalių argumentai

77 Pateikdama paskutinįjį ieškinio pagrindą ieškovė remiasi teisėtų lūkesčių apsaugos ir vienodo požiūrio principų pažeidimu ir Komisijos padaryta vertinimo klaida, nes ji neatsižvelgė nė į vieną lengvinančią aplinkybę.

78 Ieškovė mano, kad atitinka reikalavimus, keliamus tam tikroms 2006 m. gairių 29 punkte nustatytoms lengvinančioms aplinkybėms taikyti. Būtent – kad ji visiškai nutraukė dalyvavimą darant pažeidimus iš karto po pirmojo Komisijos įsikišimo; jos dalyvavimas darant pažeidimą buvo labai ribotas; ji veiksmingai bendradarbiavo ir Komisijai visada teikė reikalingus ir naudingus duomenis. Be to, ji neginčijo faktinių aplinkybių ir per procedūrą elgėsi labai diskretiškai, nes santūriai reagavo į pranešimą apie kaltinimus ir nedalyvavo posėdyje. Taigi jos elgesys atitinka tai, ko tikimasi iš įmonių, pageidaujančių sudaryti susitarimą pagal Komisijos pranešimą dėl susitarimo procedūros tvarkos siekiant priimti sprendimus pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 7 ir 23 straipsnius kartelių bylose (OL C 167, 2008, p.1) ir 2008 m. birželio 30 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 622/2008, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 773/2004 susitarimo procedūros tvarkos kartelių bylose atžvilgiu (OL L 171, p. 3).

79 Komisija ginčija ieškovės argumentus. Be to, ji mano, kad bet kuriuo atveju šis ieškinio pagrindas ieškovei visai netikslingas, nes pritaikius viršutinę ribą *Putters* skirta ir taip „labai nedidelė“ bauda.

Bendrojo Teismo vertinimas

80 Kaip ir kalbėdama apie trečiąjį ieškinio pagrindą, Komisija kelia klausimą dėl ieškovės pateikto šio ieškinio pagrindo tikslingumo. Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad pritaikytos lengvinančios aplinkybės iš tikrųjų negalėtų lemti galutinės baudos sumažinimo – kadangi dėl pritaikytos 10 % viršutinės ribos bauda ir taip jau gerokai sumažėjo ir kadangi atsižvelgdamas į ieškovės nurodytų lengvinančių aplinkybių pobūdį, naudodamasis neribota jurisdikcija, Teismas nusprendė, kad atsižvelgus į šias aplinkybes, o tai turi būti daroma prieš taikant viršutinę ribą, galutinė bauda negali būti sumažinta. Taigi, kaip teisingai tai pažymėjo Komisija, net jei apskaičiuojant baudą ji būtų koreguota dėl ieškovės nurodytų priežasčių, ji nebūtų tiek daug sumažinta. Dar kartą pažymėtina, kad tokia pasekmė susijusi su 10 % viršutinės ribos aiškinimu kaip paprastos maksimalios ribos, kuri taikoma po galimo baudos sumažinimo dėl lengvinančių aplinkybių.

81 Vis dėlto išsamumo sumetimais Teismas išnagrinės ieškovės pateiktus argumentus.

82 Pirma, ieškovė teigia, kad visiškai nutraukė dalyvavimą darant pažeidimą iškart po pirmo Komisijos įsikišimo. Iš tiesų 2006 m. gairių 29 punkto pirmoje įtraukoje nustatyta, kad bazinis baudos dydis gali būti sumažintas, kai susijusi įmonė pateikia įrodymų, kad nutraukė pažeidimą iškart po pirmo Komisijos įsikišimo. Tačiau kitame sakinyje nustatyta, kad tai „nebus taikoma slaptiems susitarimams ar veiksmams (ypač karteliniams)“. Todėl Komisija teisingai padarė išvadą, kad tai nėra baudos sumažinimą pagrindžiantis motyvas.

83 Antra, kalbant apie ieškovės teiginį, jog ji dalyvavo darant pažeidimą labai ribotai, pažymėtina, kad, kiek tai susiję su šia įmone, Komisija turi rašytinių įrodymų apie 78 konkrečius komisinių mokesčių mokėjimo ir tariamų sąmatų teikimo atvejus. Tiesa tai, kad nagrinėjamas pažeidimas kito laikui bėgant ir kad vėliau buvo atsisakyta pirmajame pažeidimo etape taikytų rašytinių susitarimų. Todėl iš esmės pardavimo sandorių vertės procentinė išraiška, į kurią turi būti atsižvelgiama pagal 2006 m. gairių 19 punktą, gali būti keičiama atsižvelgiant į laiką. Ši aplinkybė taip pat gali pateisinti baudos sumažinimą dėl lengvinančių aplinkybių.

84 Tačiau reikia nuspręsti, kad veiksmai, kuriuose dalyvavo ieškovė, nėra lengvesni pažeidimai nei rašytiniai susitarimai dėl kainų nustatymo ar pavieniai konkrečių perkraustymų kainų nustatymo atvejai. Iš tikrųjų, priešingai nei teigia ieškovė, tariamos sąmatos ir komisiniai mokesčiai taip pat padarė poveikį kainoms (žr. šio sprendimo 28 punktą). Be to, atsižvelgiant į aplinkybes, šioje byloje tai, kad ieškovė nedalyvavo susitikimuose, kurių tikslas antikonkurencinis, yra nesvarbu vertinant pažeidimo sunkumą, nes kartelis veikė pagal mechanizmus, dėl kurių tokie susitikimai nereikalingi.

85 Trečia, kalbant apie ieškovės tariamą bendradarbiavimą su Komisija ir faktinių aplinkybių neginčijimą, reikia pažymėti, jog, remiantis Sprendimo 592 ir 594 konstatuojamosiose dalyse padarytomis išvadomis, ieškovės bendradarbiavimas apsiribojo tik atsakymais į prašymus pateikti informacijos apie įmonės struktūrą ir jos ekonominius rodiklius. Ieškovė savo noru nepateikė įrodymų apie pažeidimą. Be to, priešingai nei pagal 1996 m. liepos 18 d. Komisijos pranešimą dėl baudų neskyrimo ar sumažinimo kartelių atvejais (OL C 207, p. 4), pagal 2002 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo vien už faktinių aplinkybių tikrumo neginčijimą sumažinimas nenumatytas. Todėl Komisija pagrįstai nusprendė, kad nė viena iš šių aplinkybių nepateisino baudos sumažinimo.

86 Galiausiai, ketvirta, ieškovė teigia, kad jos elgesys atitiko tai, ko tikimasi iš įmonių, pageidaujančių sudaryti susitarimą. Tačiau reikia konstatuoti, kad Reglamentas (EB) Nr. 622/2008 dėl susitarimo procedūros tvarkos kartelių bylose įsigaliojo tik 2008 m. liepos mėn., o Sprendimas priimtas 2008 m. kovo mėn., ir kad pranešimas apie kaltinimus ieškovei pateiktas 2006 m. spalio mėn. Todėl šis reglamentas šioje byloje netaikytinas. Bet kuriuo atveju nebuvo laikytasi šiame reglamente nustatytos procedūros.

87 Vadinasi, paskutinį ieškovės nurodytą ieškinio pagrindą reikia atmesti.

88 Kadangi buvo atmesti visi ieškovės pateikti ieškinio pagrindai, reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

89 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti Komisijos bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *Putters International NV* bylinėjimosi išlaidas.

Papasavvas Wahl Dittrich

Paskelbta 2011 m. birželio 16 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Faktinės aplinkybės ..... II - 3734

1. Ginčo dalykas ..... II - 3734

2. Ieškovė ..... II - 3735

3. Administracinė procedūra ..... II - 3735

4. Ginčijamas sprendimas ..... II - 3736

Procesas ir šalių reikalavimai ..... II - 3740

Dėl teisės ..... II - 3741

1. Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su ieškovės dalyvavimu sudėtingame ir vieningame kartelyje ..... II - 3741

Šalių argumentai ..... II - 3741

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 3742

Dėl komisinių mokesčių ir tariamų sąmatų antikonkurencinio pobūdžio ..... II - 3743

Dėl vieno ir tęstinio pažeidimo sąvokos ..... II - 3744

Dėl nagrinėjamų neteisėtų veiksmų kvalifikavimo ..... II - 3745

— Dėl bendro plano, kuriuo siekiama vieno tikslo, buvimo ..... II - 3745

— Dėl sąmoningo ieškovės prisidėjimo prie bendro plano ..... II - 3747

— Dėl ieškovės žinojimo apie neteisėtus veiksmus ..... II - 3748

2. Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su bazinio baudos dydžio nustatymu ..... II - 3749

Šalių argumentai ..... II - 3749

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 3750

3. Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su diferencijavimo nebuvimu ..... II - 3753

Šalių argumentai ..... II - 3753

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 3754

4. Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su maksimalios baudos skyrimu ..... II - 3755

Šalių argumentai ..... II - 3755

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 3756

5. Dėl penktojo ieškinio pagrindo, susijusio su lengvinančiomis aplinkybėmis ..... II - 3757

Šalių argumentai ..... II - 3757

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 3758

Dėl bylinėjimosi išlaidų ..... II - 3760